

2. 2. 2025–9. 2. 2025 * LV * 2299

Župnijski list stolne župnije
~ Ljubljana Sv. Nikolaj ~

JEZUSOVO DAROVANJE – SVEČNICA

»Prišel je po navdihnjenju v tempelj.« V starozavezni tempelj so smeli vstopiti le Judje; poganom je bilo to s smrtno kaznijo prepovedano. V notranji dvor so smeli le duhovniki, v najbolj notranji prostor, v Najsvejtejšo, pa le veliki duhovnik enkrat na leto, na veliki spravni dan. Darovanje prvorojenca je bilo simbolno znamenje, da je tako ves rod vraščen v Božje ljudstvo. Jezusovo darovanje je na prvi pogled izpolnitev te postave, v resnici pa je neposreden vstop v daritev, za katero se je učlovečil. To bo videti v njegovi besedi pri dvanajstih, pri krstu v Jordanu in nazadnje na križu. Podaritev Očetu za namen, ki ga je On videl kot najbolj prepričljivo pot odrešenja. Tudi v krstu je ta vsebina zaobjeta. V posvečenju z milostjo je tudi naša podaritev Bogu za poslanstvo, ki ga je Bog položil v našo naravo za naše zveličanje in za dobro človeštvu. In od tega, koliko zavestno

sodelujemo v tem, je odvisno tudi, s kakšnim duhom bomo vstopali v cerkev, naj bo k bogoslužju ali zasebni molitvi. Turisti pridejo, da si jo ogledajo, mimoidoči vstopijo, ker jih izziva prostor skrivnostnega miru. Nekateri pridejo opraviti svoje delo. Celo k bogoslužju morda pride kdo, ki ga razume le kot versko dolžnost. Priti po navdihnjenju v cerkev pa pomeni priti vanjo v veri, da je tu Bog na poseben način, da nam govori na srce, pa tudi vsej skupnosti, da nas povezuje in posvečuje. Obe razsežnosti Cerkve sta pomembni: ta, ki deluje v srcu vsakega, in tista, ki deluje v celotnem občestvu Cerkve. Kdor je tako vstopil v cerkev, nikoli ne bo samo prosil, ampak se bo vsakič tudi podaril Bogu, da bo tako vedno bolj tudi presvetljen z njegovim duhom. Kar ne pride skozi srce, namreč nima trajne vrednosti.

Anton Slabe

ROMARJI UPANJA – iz katehez papeža Franciška o upanju

DRUGA KATEHEZA: POSTANIMO LJUDJE UPANJA

52. poglavje starozavezne knjige preroka Izaije se začne s povabilom Jeruzalemu, naj se prebudi, naj se otrese prahu in verig ter obleče najlepša oblačila, kajti Gospod je prišel osvobodit svoje ljudstvo: »Zato naj moje ljudstvo spozna moje ime, zato naj tisti dan spozna, da sem jaz, ki govorim: Glej, tukaj sem!« (Iz 52,6).

Na ta Gospodov »Tukaj sem«, ki kaže vso njegovo željo, da bi nas rešil in nam bil blizu, Jeruzalem

odgovori z veseljem. To je zelo pomemben zgodovinski trenutek. To je konec babilonskega izgnanstva, priložnost, da Izrael ponovno najde Boga in v veri najde samega sebe. Gospod se približa ljudstvu, ki je še ostalo in v izgnanstvu vztrajalo v veri, ki je doživljalo stisko in še naprej verovalo in upalo sredi teme; ta »mali ostanek« bo lahko videl čudovita Božja dela.

Izaijeve besede: »Kako ljubke so na gorah noge glasnika, ki oznanja mir, prinaša veselo vest, oznanja rešitev, Sionu govori: 'Tvoj Bog kraljuje!'« (Iz 52,7) na poseben način govorijo

o čudežu miru. Pri tem se ne osredotočajo na glasnika, ampak na njegove hitre noge: »Kako lepe so na gorah noge glasnika ...« Podoben je ženinu iz Visoke pesmi, ki teče k svoji ljubljeni: »Glej, prihaja, skače čez gore, preskakuje griče« (Vp 2,8). Tako teče tudi glasnik miru, ki prinaša veselo vest o osvoboditvi, odrešitvi in oznanja, da Bog kraljuje.

Bog ni zapustil svojega ljudstva in se ni pustil premagati zlu, ker je zvest in ker je njegova milost večja od greha. To, da Bog premaga greh, pomeni, da »Bog kraljuje«; to so besede vere v Gospoda, čigar moč se sklanja nad človeštvo, da bi mu izkazal usmiljenje in osvobodil človeka tistega, kar v njem izmaliči čudovito Božjo podobo. Ko smo v grehu, je namreč ta Božja podoba iznakažena. Izpolnitev tolikšne ljubezni bo prav kraljestvo, ki ga je vzpostavil Jezus, kraljestvo odpuščanja in miru.

To je razlog našega upanja tudi takrat, ko se zdi, da je vsega konec, ko je spričo številnih negativnih stvari težko verovati. Takrat je tu vesela vest, ki jo prinašajo tiste hitre noge: Bog prihaja, da uresniči nekaj novega, da vzpostavi kraljestvo miru; Bog je »razgalil svojo roko« in prihaja, da prinese svobodo in tolažbo. Zlo ne bo večno zmagovalo, žalosti je konec. Obup je premagan, kajti Bog je med nami.

Tudi mi smo poklicani, da se prebudimo, kakor Jeruzalem. Pok-

licani smo, da postanemo možje in žene upanja in sodelujemo pri prihodu tega kraljestva luči, ki je za vse ljudi. Kako težko je gledati kristjana, ki je izgubil upanje, ki ima v srcu zid in ni sposoben videti obzorja upanja! Bog pa je tisti, ki te zidove uničuje z odpuščanjem!

Zato moramo moliti, da bi nam Bog vsak dan dajal upanje. Sporočilo vesele novice, ki nam je zaupano, je tako pomembno, da moramo, kakor glasnik, tudi mi teči v gore, kajti svet ne sme čakati, človeštvo je lačno in žejno pravice, resnice in miru.

HIMNA SVETEGA LETA

*Živi plamen upanje prižiga,
moja pesem k tebi dviga se,
v tvojih rokah večno je življenje,
jaz, popotnik, trdno upam v te.*

Vsi jeziki, narodi in ljudstva
luč Besede najti si želijo.
Bratje, sestre, krhki, razkropljeni,
v Sinu ljubljene objem dobijo.
Bog nas gleda v nežnem potrpljenju,
zarja vstaja, nov se dan rodil bo.
Novo bo nebo in nova zemlja,
Duh življenja ves svet prenovil bo.
Dvigni glavo, z vetrom zdaj pohiti,
zakorakaj, Bog ti gre naproti.
Sina glej, ki se je učlovečil,
zdaj že mnogi so na pravi poti.

Besedilo svetoletne himne za objema številne teme svetega leta: stvarstva, bratstva, Božje nežnosti in upanja na končni cilj; vse to odmeva v jeziku, ki ni »tehnično« teološki, čeprav je to po vsebini in namigih, tako da zgovorno odzvanja v ušesih našega časa.

*»Srce, ki je prežeto z iskreno
ljubeznijo do Jezusa Kristusa in duš,
ki jih je odrešil, vedno najde dobro
in učinkovito metodo za uspešno
poučevanje katekizma.«*

(Blaženi Andrej Karel Ferrari, škof)

Korak za korakom se ljudstvo vernikov na svojem vsakdanjem romanju z zaupanjem naslanja na vir Življenja. Pesem, ki se spontano poraja med potjo, je usmerjena k Bogu. To je pesem, polna upanja, da bomo osvobojeni in okrepljeni. To je pesem, ki jo spremlja želja, da pride do ušes tistega, ki jo je navdihnil. Bog je tisti, ki kot večno živ plamen ohranja prižgano upanje in spodbuja korake ljudi, ki so na poti.

Krščansko upanje je dinamično, razsvetljuje življenjsko romanje in kaže obraz bratov in sester, sopotnikov na poti. To ni samotno popotovanje, ampak potovanje ljudstva, ki se z zaupanjem in veseljem pomika proti novemu cilju. Dih Duha življenja ne neha razsvetljevati zore prihodnosti, ki je pred vrati. Nebeški Oče s potrpežljivostjo in nežnostjo opazuje romanje svojih otrok in jim odpira Pot, ko kaže na Jezusa, svojega Sina, ki postane prostor hoje za vse.

DOGODKI PRED NAMI

- **V soboto, 8. 2.**, na slovenski kulturni praznik, bo v stolnici ob 10.30 sveta maša za žive in pokojne umetnike in kulturne delavce. Lepo vabljeni!

SVETOLETNA MOLITEV

Nebeški Oče, vera, ki si nam jo dal v svojem Sinu Jezusu Kristusu, našem bratu, in plamen ljubezni, ki ga je Sveti Duh izlil v naša srca, naj v nas prebujata blagoslovljeno upanje v prihod tvojega kraljestva.

Naj nas tvoja milost preobrazi, da bomo marljivo gojili seme evangelija, ki bo prekvasilo človeštvo in ves svet, ko zaupno pričakujemo novo nebo in novo zemljo, v katerem bodo premagane sile zla in se bo za vselej razodela tvoja slava.

Naj milost jubileja v nas, romarjih upanja, oživlja hrepenenje po nebeških dobrinah in na ves svet izliva veselje in mir našega Odrešenika.

Tebi, blagoslovljeni in večni Bog, bodi hvala in slava na veke vekov. Amen.

GODOVI IN PRAZNIKI

- **Nedelja, 2. 2.: Jezusovo darovanje – svečnica besede**
- **Ponedeljek, 3. 2.:** sv. Blaž, škof, mučenec
- **Torek, 4. 2.:** sv. Ansgar (Oskar), škof
- **Sreda, 5. 2.:** sv. Agata, devica, mučenka
- **Četrtek, 6. 2.:** sv. Pavel Miki in drugi japonski mučenci
- **Petek, 7. 2.:** sv. Nivard, redovnik, prvi petek
- **Sobota, 8. 2.:** sv. Jožefa Bakhita, sužnja, prva sobota
- **Nedelja, 9. 2.:** 5. nedelja med letom

URNIK SVETIH MAŠ

DELAVNIKI:

6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 18.30

OB PRVIH SOBOTAH IN PRVIH PETKIH

tudi ob 16.00

NEKATERI CERKVENI PRAZNIKI

NA DELOVNI DAN:

6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 16.00, 18.30

NEDELJE:

6.30, 8.00, 9.00, 10.30, 11.30, 12.30, 16.00, 18.30

SKUPNA MOLITEV V STOLNICI

Vsak dan 8.30 in 18.00: rožni venec

Nedelja 15.30: molitev pred Najsvetejšim

Prvi četrtek

Po večerni maši molitev v čast svetemu Jožefu

Prvi petek

8.30: molitev pred Najsvetejšim

15.00: ura Božjega usmiljenja

Prva sobota

8.30: molitev pred Najsvetejšim

Mobilna aplikacija
Stolnica

TBB – stolniška oznanila
izdaja Stolni župnijski urad.
Odgovarja Roman Starc, župnik.
Dolničarjeva 1, Ljubljana.
roman.starc@rkc.si / 041/746 354
<https://zupnija-lj-stolnica.rkc.si>

Informacije dobite tudi na spletnem
naslovu: <http://stolnica.com>
Stolnica - Ljubljana - Cathedral
@stolnica

